

SANCTISSIMI D. N. D. CLEMENTIS DIVINA PROVIDENTIA PAPÆ XII.

JUBILÆUM UNIVERSALE

Ad implorandam Divinam opem pro pace inter Principes Christianos, & aliis Catholicæ Ecclesiæ necessitatibus.

CLEMENS PAPA XII.

Universis Christi Fidelibus presentes literas inspecturis salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Cœlestis Militantis Regimini, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, divinâ providentia præsidentes, acerbissimo sanè, ac penè inexplicabili paterni cordis nostri mærore angimur, dum mentis nostræ aciem longè, latèque circumferentes attènt contemplamur quantis Christiana Reipublica, luctuoso hispe temporibus, ferè undique jactetur calamitatum fluctibus, & procellis, cumque potissimum intuemur dirum, atroxque bellum inter Principes Catholicos non ita pridem exortum, ac vehementius in dies recreudescens florentissimas Orbis Christiani Provincias, ac potissimum olim Regna cadibus, ruinis, excidiis, & vastationibus completere, ac miserè depacere: Et quamvis de Dominici gregis Salute, ac publica tranquillitate solliciti, nihil eorum, que Officij nostri ratio à Nobis postulat, humanaque monet prudenter, prætermittamus, ut tot, tantique malis, & ærumnis remedium queramus, ac præsertim quidquid in Nobis est virium, & consilii in id conferre non cessemus, quod eorumdem Catholicorum Principium animi sublati gliscenter diffidiunt ad mutuam concordiam revocent, ac in pristinæ charitatis compaginem restituantur: quia tamen vani sunt hominum conatus, nisi gratia cœlestis ope adjuventur, manus, & oculos cum lacrymis, & genitu ad eum assiduè attollimus, qui altissimum posuit refugium suum, quicque concludit oltis Mare, & ei dicit usque hoc venies, & non procedes amplius, & hic confringens tumentes fluctus tuos, ut ipse pro sua clementia, in qua præcipù confidimus, motas fedit, ac immenses repellat tempestates, saeviisque bellū, & alia Divina Sua ultionis flagella à Christiani fidelibus procul avertat. Quonamobrem vos omnes, quibus curam, & felicitatem nostram impendimus, ad id ipsum conjunctis nobiscum precibus à Deo totius consolationis humiliter efflagitandum excitando duximus. Fugientes igitur à facie arcus adeamus cum fiducia ad thronum gratiae, ac scissis per veram pœnitentiam cordibus nostris cœlestem iram, quam iniquitates nostre provocaverunt, obsecrationibus, jejunis, eleemosynis, aliisque piis operibus placare studeamus, ut qui castigat nos propter sclera nostra, salvet nos propter misericordiam suam, & quam mundus dare non potest, populo suo supplicanti pacem benignè largiat. Hæc autem, ut ferventiori spiritus ardore, uberiorique fructu flant, ex prisco Romanae Ecclesiæ omnium Matris, & magistræ more, Cœlestis munerum thesauros, quorum dispensatione fidei nostræ committit Divina Dignatio, aperire, & larga manu erogare decrevimus. Itaque de Omnipotenti Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ex illa ligandi, atque solvendi potestate, quam Nobis Dominus contulit, Universi, & Singulis utriusque Sexus Christi fidelibus in Alma Urbe nostra degentibus, qui Sancti Joannis in Laterano, Principis Apostolorum, & Sancta Marie Majoris de eadem Urbe Ecclesiæ, seu Basilicas, vel carum aliquam intra decursum proxime, que erit Secunda Adventus, vel immedietè subseqentis hebdomadæ usque ad Dominicam sequentem inclusivè, sicutem semel devotè visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium pias ad Deum preces, ut supra, effuderint, ac Quarta, & Sexta Feriis, & sabbatho alterius ex prefatis hebdomadis jejunaverint, & peccata sua confessi, Sanctissimum Eucharistie Sacramentum in Dominicæ die immediatè sequenti, vel alia die intrâ eamdem hebdomadam reverenter sumplerint, ac pauperibus aliquam eleemosynam, prout unicuique suggesteret devotione, erogaverint; ceteris vero extra Urbem prædictam ubicunque degentibus, qui Ecclesiæ ab Ordinariis Locorum, vel eorum Vicariis, seu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipsis deficientibus, per eos, qui ibi curam animarum exercent, postquam ad eorum notitiam hæc nostræ pervenerint, designandas, vel Ecclesiæ hujusmodi aliquam spatio duarum similitudinum hebdomadarum à publicatione designationis per Ordinarios, vel eorum Vicarios, seu Officiales, vel alios, ut præfertur, facienda decuriarum saltem semel visitaverint, ibique ut supra oraverint, ac quartâ, & sextâ Feriis, ac Sabbatho alterius ex hebdomadis hujusmodi jejunaverint, pariterque peccata sua confessi, ac in Dominicâ immediatè sequenti, vel alia die intrâ eamdem hebdomadam Sanctissimâ Communione refecti fuerint, & pauperibus aliquam eleemosynam, ut præmititur, erogauerint, plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem, sicut in anno Jubilei visitantibus certas Ecclesiæ intrâ, & extra Urbem prædictam concedi confuevit, tenore præsentium concedimus, & elargimur. Navigantes vero, & iter agentes, ut cum primum ad sua sese domicilia receperint, suprascriptis peractis, & visitatæ Ecclesiæ Cathedrali, vel majori, aut Parochiali loci eorum domiciliis, eamdem indulgentiam confequi possint, & valeant: Regularibus autem personis utriusque sexus, etiam in claustris perpetuò degentibus, necnon aliis quibuscumque tam Laicis, quam Ecclesiasticis secularibus, vel regularibus, etiam in carcere, aut captivitate existenti-

bus, vel aliquâ corporis infirmitate, seu alio quo cumque impedimento detentis, qui super expresa, vel eorum aliqua praestare nequierint, ut illa Confessarius ex iam approbatis à locorum Ordinariis ante præsentium publicationem, seu approbadis, eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possit, eaque injungere, que ipsi penitentes efficere poterunt, pariter concedimus, & indulgemus. Insuper omnibus, & singulis Christi fidelibus utriusque sexus tam Laicis, quam Ecclesiasticis secularibus, & regularibus cuiusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti, tam in Urbe praefata, quā extra eam ubique locorum, ut præfert, degentibus licentiam concedimus, & facultatem, ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque Prebyterum Confessarium tam secularem, quā cujusvis Ordinis, & Instituti regularem ex approbatis, ut præmittitur, à locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, suspensionis, & aliis Ecclesiasticis sententiis, & censuris à jure, vel ab homine quāvis causa latet, seu inflatis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus & delictis, quantumvis gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, sive Nobis, & Sedì Apostolica, etiam in litteris die Cœnæ Domini legi solitus contentis, & alia per quacumque nostras, aut Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum Constitutiones, quarum tenores præsentibus habent volumus pro expressis, quomodo cumque reservatis, in foro conscientia, & hac vice tantum absolvere, & liberare valeant, & insuper vota quacumque (religionis, & castitatis exceptis) in alia pia, & salutaria opera commutare, injuncta tamen eis, & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus pœnitentia salutari, aliisque ejusdem Confessarii arbitrio iudicandis. Quapropter tenore præsentium in virtute sanctæ obedientie distractè præcipimus, atque mandamus omnibus, & quibuscumque Venerabilibus Fratribus, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiæ Praelatis, ac quibuscumque Ordinariis locorum ubicumque existentibus, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis qui curam animarum exercent, non tamen qui per dictos Præcessores a S. Romana Ecclesiæ communione quomodolibet separari fuerint, ut cum præsentium literarum transumptis, aut exempla, etiam impresa accepterint, illa statim absque ullâ morâ, retardatione, vel impedimento per suas Ecclesiæ, & Diœceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & Loca publicent, & publicari faciant, Ecclesiæque, seu Ecclesiæ visitandas designent. Non intendimus autem per prætentos super aliquâ irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquo modo contraria dispendare, vel aliquam facultatem tribuere dispendandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientia; neque pariter easdem prætentos iis, qui etiam eorum nomine speciatim non expresso à communione Sanctæ Romanae Ecclesiæ, ut præfertur, segregati, seu à Nobis, & Apostolica Sede, vel ab aliquo Praetato, vel Judice Ecclesiastico excommunicati, suspensi, interdicti, seu alias in sententiis, & censuris incidisse declarati, vel publicè denunciati fuerint, nisi intrâ tempus diætarum duarum hebdomadarum fatiscerent, aut cum partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse, aut debere. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, præsentim quibus facultas absolvendi in certis tunc expressis casibus ita Romano Pontifici pro tempore existentis reservatur, ut nec etiam similes, vel dissimiles Indulgentiarum, & facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant, necnon regula nostra de non concedendis Indulgentias ad instar, ac quorundam Ordinarii, & Congregationum, sive Institutorum regularium, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quāvis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus: privilegi quoque, indutis, & literis Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, & Institutis, illorumque personis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quāvis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac formam in eis traditam pro servatâ habentes, hac vice specialiter, nominatim, & expressè ad effectum præmissorum derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Ut autem prætentos non ita, que ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam faciliter deveniant, volumus, ut earundem præsentium transumptis, vel exemplis, etiam impressis, manu aliquius Notarii publici subscriptis, & sigillo persona in dignitate Ecclesiastica constituta munitus ubique locorum, & gentium eadem prioris fides habeatur, que haberetur ipsi præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostentæ. Datum Rome apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die iii. Decembris MDCCXXXIV. Pontificatus nostri Anno quinto.

F. Card. Oliverius.

Anno à Nativitate Domini Nostrí JESU CHRISTI millesimo septingentesimo trigesimo quarto, Indictione duodecima, die xvi quarta Decembris Pontificatus Sanctissimi in CHRISTO Patri, & Domini Nostrí Domini CLEMENTIS Divina Providentia PAPÆ XII. anno quinto, supradictæ Literæ Apostolice affixa, & publicate fuerunt ad valvas Basilicarum Lateranensis, Vaticanae, & Liberianæ, Cancellaria Apostolica, Montis Citoriori, Aciæ Campi Flora, ac aliis locis solitis, & confuetis Urbis per me Petrum Righi Apostolicum Curorem.

Franciscus Bartolottus Magister Curorum.